

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/7/2022
Identifikačné číslo spisu:	2214210677
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:2214210677.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávnených: 1/ S. G., nar. XX. Y. XXXX, bytom S., 2/ Ing. P. G., nar. XX. V. XXXX, bytom S., 3/ Mgr. V. G., nar. X. F. XXXX, bytom S., všetci zast. Mgr. Martin Danišovič, advokát, so sídlom Drieňová 1/D, 821 01 Bratislava, proti povinnému: M. B., nar. XX. Y. XXXX., bytom R., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., so sídlom Hollého 20, 920 01 Hlohovec, IČO: 47 256 371, o vymoženie 72 324,40 eur a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 8Er/530/2014, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 8. júla 2019, č. k. 3CoE/48/2019-371, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Oprávneným náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 8. júla 2019, č. k. 3CoE/48/2019-371, odvolanie povinného odmietol. Povinný podal odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 4. mája 2018, č. k. 8Er/530/2014-252, ktorým bola v prvom výroku zamietnutá sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 28. februára 2018, č. k. 8Er/530/2014-219 a v druhom výroku bola zamietnutá sťažnosť manželky povinného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 28. februára 2018, č. k. 8Er/530/2014-219. Odvolací súd odvolanie povinného odmietol podľa § 386 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) z dôvodu, že odvolanie smerovalo proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému Civilný sporový poriadok odvolanie nepripúšťa (§ 355 ods. 2 a § 357 C. s. p.).

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie. Dôvodnosť svojho dovolania vymedzil poukazom na ust. § 420 písm. b/, d/ a f/ C. s. p. Podľa povinného prišlo v exekučnom konaní k porušeniu jeho práv z dôvodu, že súd prvej inštancie nepreveril zápisnice o výsluchu poškodených ako svedkov z trestného konania a napriek rozhodnutiam súdov umožnil, aby oprávnený 2/ a 3/ vymáhali

svoje pohľadávky. Dovolateľ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Cdo/96/2010 a sp. zn. 1ObdoV/10/2012. Podľa povinného je rozhodnutie odvolacieho súdu nepreskúmateľné a neodôvodnené. Dovolaciemu súdu povinný navrhuje, aby zrušil uznesenie odvolacieho súdu spolu s uznesením súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a povinnému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

3. Oprávnení sa k dovolaniu povinného nevyjadрили.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

5. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o z mene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

6. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017“) nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť novelizované ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 síce určilo pravidlo, že ak ust. § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda aj k dovolaciemu konaniu, žiadne pravidlo neurčilo.

8. V posudzovanej veci dovolaním povinného bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané dňa 8. júla 2019, teda bolo vydané už za účinnosti ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017, ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie povinného (podané dňa 30. decembra 2019 na poštovú prepravu) bolo potom rovnako podané už za účinnosti novelizovaného znenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

9. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (napríklad uznesenia sp. zn. 8ECdo/17/2017, 3ECdo/16/2017, 5Oboer/25/2018, 2Oboer/13/2018 a 6ECdo/15/2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018 a I. ÚS 281/2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018.

10. Vzhľadom na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté už za účinnosti zákonom č. 2/2017 novelizovaného Exekučného poriadku, prípustnosť dovolania povinného podaného proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní je vylúčená podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

11. Dovolanie povinného je z vyššie uvedených dôvodov potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Oprávneným ako úspešným účastníkom náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd nepriznal z dôvodu, že v im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.